

ligere selv har havt en modsat Anskuelse. Men hvilken Mening man end har om, hvad der skal gjælde her i Kongeriget, forekommer det mig dog, at der er al Anledning til her at følge Lovforslaget, da som sagt et stort Flertal i Lagthinget har været for det, og da ligeledes de to Repræsentanter i Rigsdagen for Færøerne ere for det.

Barenen: Jeg brugte før Udtrykket „Paaktroiering“, hvorfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) var meget tilbøjeligt til at tage mig i Skole. Jeg vil gjerne indrømme, at det maatte var en vel fri Brug af dette Ord, men Meningen var den, at jeg ikke antog, at de to ærede Forslagsstillere ville berøve Lagthinget, paa hvis politiske Betydning de lægge saa stor Vægt, den Ret, det har til at udtale sig om Lovforslag, der angaa Færøerne. — Naar det ærede Medlem dernæst talte om, at Balgerne paa Færøerne maatte blive i højeste Grad forbausede over, at jeg som deres Repræsentant, der er bleven valgt ved den almindelige Stemmeret, er af den Anskuelse, at det ikke er heldigt at indføre almindelig Valgfrihed til Lagthinget, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg jo blot behøver at fortælle Færingerne, at det Samme affurat er Tilfældet i den øvrige Del af Kongeriget. Folkethingets Medlemmer blive jo nemlig valgte ved almindelig Stemmeret, hvorimod dette, saavidt jeg veed, ikke er Tilfældet med Hensyn til Medlemmerne af Sognevaadene, og jeg kan ikke se, at det er nogen Fornærmelse imod Færingerne, at de i denne Henseende stilles paa lige Fod med den øvrige Del af Riget.

Justitsministeren: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde — og deri havde han unegtelig Ret — at vi have den juridiske Ret. Dette er en Selvfølge; derfor foreligger ogsaa Lovforslaget for Rigsdagen, og det beror paa dens Beslutning, om der kommer nogen Lov i Stand eller ikke; men vi, der have den juridiske Ret, ere ogsaa opfordrede til at tage Hensyn til dem, der ikke have den. Jeg vedkjender mig den Opfattelse, at det er mere hensynsfuldt, mere liberalt og mere frivilligt lige overfor dem, der ikke have den juridiske Ret, men som tilvisse have den moralske Ret; naar man ikke skyder det, de have udtalt gennem deres Repræsentation, til Side. Det ærede Medlem kan længe nok aabent vedkjende sig den Anskuelse, at han bedre veed, hvad der tjener til Færøernes sande Lær, end, jeg tror næsten, han sagde, Færingerne selv, eller i ethvert Tilfælde dog end de Repræsentanter, Færingerne have valgt til at varetage deres Lær, saa tror jeg dog, de Allerfleste ville erkjende, at dette er en noget dristig Paastand fra det ærede Medlems Side. Derfor som det Tilfælde skulde indtræffe, at Sagen paany kom til at foreligge for et Lagthing, og dette udtalte sig anderledes derom, end Lagthinget hidtil

har gjort, er det ganske vist min Opfattelse af Forholdet, at der vilde være Anledning til at tage Hensyn til, hvad det færøske Thing, den færøske lovlige Repræsentation maatte udtale sig for som det Udfælgelige og Hensigtsmæssige. Jeg vilde for mit Vedkommende lægge en hel Del mere Vægt paa en saadan forandret Udtalelse af det færøske Lagthing, end jeg — jeg tilstaa det — kan lægge paa de Udtalelser, der i Dag ere komne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds. Naar det ærede Medlem i Øvrigt ikke een, men gjentagne Gange er kommet tilbage til at undersøge Beskaffenheden af det færøske Lagthing, vil jeg gjøre opmærksom paa, at dette Lagthing er dannet ikke blot efter den lovlige bestaaende Ordning, men ogsaa efter den Ordning, som Rigsdagen — altsaa vi, der have den juridiske Ret — i sin Tid have givet Færøerne, og det forekommer mig, at man kommer i en vis Modsatning til sig selv, naar man ikke vil respektere den Repræsentation paa Færøerne, som vi, der have den juridiske Ret, i sin Tid selv have givet dem. Jeg skal tilføje, at det forekommer mig at være uberettiget — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — naar det ærede Medlem gjentagne Gange tillod sig ligesom at sigte Medlemmerne af det færøske Lagthing og at give dem Karakter for, hvorvidt de kunde anses for at være virkelig duellelige til at repræsentere Færingerne eller ikke. Mig forekommer det, at det er aldeles ligegyldigt, om disse Repræsentanter ere Kongsbønder eller Odbelsbønder, om de ere Embedsmænd eller Bestillingsmænd, eller hvad de nu ere, naar det er givet, at de Alle ere valgte af deres Nebborgere til at repræsentere dem; det er en Naar mod dem, som have valgt dem til Repræsentanter, naar man ikke vil erkjende dem for at være ligesaa gode Repræsentanter som Andre. Naar det ærede Medlem gif saa vidt, at han antydede, at de Dtte — det Mindretal, til hvilket der her skal tages et saa stærkt Hensyn — være valgte af et Flertal af Beboerne, er dette aabenbart en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Der er — sagde det ærede Medlem — ikke den fjerneste Anledning for Ministeren til at komme med dette Lovforslag, altsaa til at gjøre en Forandring i det Bestaaende, og han tilføiede, at der navnlig ikke var den fjerneste Anledning til at vige tilbage, til at gjøre et Skridt i en bestemt tilbagegaaende Retning, ved nemlig at indskrænke den bestaaende Valgret. Jeg skal dertil kun bemærke, at Anledningen er givet i den Begjæring, der er fremkommen fra Færøernes lovlige Repræsentation. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke deri finder nogen Anledning til at sætte Sagen i Bevægelse; men jeg vedkjender mig at have en anden Opfattelse i den Henseende end han. Naar en Landsbøls lovlige Repræsentation begjærer en Sag sat i Bevægelse, ligger der ikke blot en Anledning, men